

RENAȘTEREA

ORGAN NAȚIONAL-BISERICESC SĂPTĂMĂNAL

Abonamentul anual: 400 Lei.

Director: Dr. I. MATEIU

Redacția și Administrația:
Cluj, Piața Cuza Vodă Nr. 3.

Cenzurat.

REÎNVIEREA EPISCOPIEI MARAMURĂȘULUI

Un vechiu și important deziderat al Bisericii ortodoxe a fost satisfăcut de guvernul d-lui Gh. Tătărescu, prin înființarea noii Episcopii a Maramurășului cu reședința în orașul Sighet.

Cerută, îndată după Unire, de către toate corporațiunile reprezentative ale Mitropoliei noastre, solicitată an de an, mai ales de episcopia Vadului și FOR-ul mirenilor intelectuali — ea capătă în sfârșit ființă legală pe ziua de 1 Iulie curent, sporind cu încă o cetate brăul nostru de apărare națională la frontiera cea mai expusă a României Mari.

Căci, dacă din punct de vedere religios era o trebuință adânc simțită creierea unei episcopii în țara glorioșilor voievozi descălecători de neam, acolo unde se păstrasera cele mai vechi urme ale democrației noastre bisericesti de astăzi, sub raport național ea înfățișă o reală și incontestabilă necesitate de Stat.

Însuși faptul plecării lui Dragoș și Bogdan în Moldova, iar ceva mai târziu la sfârșitul veacului al XIV-lea supunerea bisericii românești direct Patriarhului din Constantinopol prin frații boieri Baliță și Drag, demonstrează că dintru început Maramurășul era prigonit de Regii Ungariei din pricina legii și limbii strămoșilor noștri. În adevăr, nicăiri dincoace de Carpați poporul românesc n'a avut suferințe mai grele în cursul veacurilor, decât aici în acest colț de miază-noapte, unde stăpâna neîntrerupt sărăcia și întunericul ucigător. Desbinarea religioasă la care-i împinsese pe Români, Habsburgii perfizi, departe de a le ușura jugul patimilor amare i-a expus unei primejdii și mai mari: a *desnaționalizării* prin identitatea credinții cu maghiarii stăpânitori.

De fapt conducătorii au trecut în tabăra dușmană, iar cei rămași acasă trăiau și ei din compromisuri, cari erau tot a-

tâtea abdicări dela poruncile conservării naționale. Preoții crescuți în teologii catolice maghiare, mireni intelectuali formați de liceul unguresc, satele încăpute pe mâna unor notari și învățători, instrumente oarbe în mâinile Statului, eră ușor de prevăzut că Maramureșul va cădea cel dintâi sub loviturile unui dușman necruțator.

Episcopia unită maghiară a *Hajdudoroghului*, înființată în preajma războiului mondial, rupând dintr'o dată peste 100 parohii greco-catolice, anunța în mod brutal lovitura de moarte, ce-o pregătea Româanismului din nordul Transilvaniei. Îi era cu atât mai ușor Budapestei, cu cât își găsisse un aliat devotat în cea mai odioasă seminție omenească, care se lasă peste ogoarele și pădurile lui Dragoș-Vodă, ca o ceată de lăcuste pustiitoare.

S'o recunoaștem deschis, că spada Regelui Ferdinand desrobitorul a venit, mai ales aici, ca o adevărată salvare, oprind o primejdie gravă, dar fără a o înlătura cu totul din drumul nostru. Dovada o avem, în stările ce le surprindem și astăzi acolo. Conducătorii orașelor și satelor sunt și acum prizonierii culturii maghiare, ei preferă în familie și la cafenea dialogul și gazeta ungurească, vorbesc cu melancole de vremile apuse, și simt o adevărată slăbiciune să frecventeze Budapesta revizionistilor cu trenurile de plăcere ale Bucureștilor disprețuiți. Iar vampirii Galitiei au rămas aceiași impertinenți tovarăși sufletești ai ungușilor, exploatănd, prin imigrațiuni și cuceriri nouă, o țărâtime desvlaguită, împinsă pe marginea peirii.

Jalea spirituală și materială a Maramureșului istoric este astăzi o realitate tristă, pe care ne-o desvâluie reportagiile gazetelor și strigătul de alarmă al bunilor patrioți. În asemenea condițiuni se impune de mult o atențiune specială din partea Statului, care să pună stavilă

procesului de sugrumare a neamului nostru de acolo. Cum și împrejurările geografice, cu lipsa căilor ferate de comunicație țineau Maramureșul într'o izolare dăunătoare față de restul țării, nimic nu era mai firesc decât a-i creia pe loc instituțiunile indispensabile apărării și dezvoltării lui naționale. Se cerea aici o politică înțeleaptă de protejare nelimitată a elementului românesc, urmărită pe temeiul unui program larg și generos, de către toate guvernele, cu oameni capabili și devotați, cari înțelegeau să facă aici numai apostolat jertfitor. Numai astfel s'ar fi putut înlătura — după decenii de încordări însuflețite — fenomenul sfâșietor al jidanului adus de vânturi împlântat cu plugul furat în brazda înstrăinată a mândrilor Voievozi de altă dată.

Episcopia românească avea să fie una din forțele de bază ale reînvierii Maramureșului. Ea ne vine abia astăzi, datorită înțelegerii factorilor hotărâtori față de interesele de viață ale Transilvaniei desrobite. Vom avea deci, în Sighet așezământul românesc, solid și permanent, care prin caracterul lui divin și prestigiul moral necontestat, va fi ocrotitorul neamului primejduit și animatorul tuturor acțiunilor mari pentru înălțarea

lui pe culmile progresului triumfător. Și când ne gândim că ea se ridică la granița atât de amenințată din nordul țării, ne dăm seama și mai bine de rolul național-politic covârșitor, ce-i este rezervat noii Episcopii ortodoxe din Maramureș.

Rămâne să se îndeplinească acum toate formalitățile cerute de lege, anume aprobarea congresului național-bisericesc (căci Sf. Sinod dă numai avize), alegerea membrilor noii adunări eparhiale, ca astfel să se poată îndeplini constituirea celui dintâi Episcop prin Marele Colegiu electoral, confirmarea și înscăunarea lui.

Faptul, că Episcopia Maramureșului va fi sufragana Mitropoliei din *Cernăuți*, și nu a celei dela Sibiu, ne lasă în suflet ca orice despărțir, un sentiment de firească melancolie. Ne resemnăm însă în credința, că prin acest sacrificiu contribuim la opera de unificare deplină a provinciilor și întărim solidaritatea ortodoxiei naționale. Mai ales, dacă bunul Dumnezeu va dărui eparhiei Maramureșului un cârmaci luminat, cunoscător deplin al poporului din acel colț istoric, și deci în măsură a se confundă cu interesele lui de viață, jertfindu-se pentru biruința lor.

† Călugărul Gherontie Guțu dela mănăstirea „Sf. Ana“ din Rohia

Timp de 6 ani a muncit neîntrerupt pentruca mănăstirea „Sf. Ana“, ascunsă între dealurile Rohiei, la o distanță de câțiva km. de Tg.-Lăpuș, să aibă un aspect cât se poate de plăcut și atrăgător. Și a reușit. Deși mănăstirea este așezată într'un fund de deal, unde se poate ajunge, prin potecile pădurii, numai cu simțită oboseală, totuși datorită călugărului numit „cel bătrân“ lumea de toate vârstele venia ca, pe lângă câteva ceasuri de cufundare în liniștea stăpânitoare a acestor locuri, să audă și sfatul cald al moșului Gherontie. Dar călugărul Gherontie nu era nu-

mai tovarășul lumii de rând, ci el era deopotrivă și prietenul păturii intelectuale, în cercul căreia se bucura de o reală simpatie.

Moș Gherontie — așa l-au botezat intelectualii din târgușorul Lăpuș — avea însușiri bogate, prin cari ușor putea să stăpânească pe cei ce veniau în atingere cu el. Figura-i athletică, după graiul obișnuit cât un munte și stufoasa-i barbă albă de patriarh îi dădeau autoritatea unui rege al regiunii. Voinic cât un brad, cu un piept de larg volum, înzestrat de natură cu cele mai fine coarde, cânta așa de fascinant încât robia

pe toți cari-l auziau. Nefiind nici el scutit de năcazurile ce stăpânesc în lume și adânci frământări sufletești și-a avut, ca fiecare om, durerea lui; iar, adeseori, când această durere îi încovoia rezistența, singur, în pridvorul camerei sale, își vărsa tot amarul în melodioase sunete împletite în cântări bisericești a căror ecou străbătea toată pădurea până aproape în vale. Vocea lui, podoaba lui de aur, îi aducea și mângâiere. Dar și fala sa.

A avut, însă, un păcat, pe care ceice l-au cunoscut nu i-l pot ierta. Încrăzător prea mult în forțele sale, a sfidat cu rezistența sa boala în care căzuse în ultimul timp. Și în fața acestei sfidări, boala și-a continuat cu succes acțiunea de destrămare a sănătății acestui om plin de viață. Când și-a dat seama de acest lucru a fost prea târziu. Cu toate îngrijirile și ajutoarele ce a primit timp de o săptămână în Clinica Universității din Cluj, n'a putut înlătura sfârșitul fatal. În ziua de 1 August a. c. la ora 9 a. m. după ce a fost împărțit cu sf. taine, de către P. C. S. Laurențiu Curea, consilier eparhial, a închis ochii pentru totdeauna.

Deși basarabean de origine, născut în comuna Holoșnița din jud. Soroca, în anul 1887, totuși din anul 1931, când a venit ca stareț la mănăstirea „Sf. Ana” s'a identificat așa de mult cu interesele acesteia încât ultima-i dorință i-a fost: să fie îngropat la un loc anumit din pădure aproape de mănăstire, unde își făurera cele mai frumoase planuri de activitate. Dorința lui s'a îndeplinit. În ziua de 2 August osemintele au fost transportate la Sf. Mănăstire.

Moment de mare zguduire sufletească a fost clipa, în care mașina care-i aducea trupul fără viață, s'a oprit în fața mulțimii ce-l aștepta.

Soborul de călugări îmbrăcați în haine cernite nu-și puteau opri lacrimile. Se simt orfani, căci starețul Gherontie a fost ca un adevărat părinte care numai pe sine nu s'a știut îngrijii.

Din sat, dela crucile drumului, pe valea pietruită, într'un car cu boi însoțit de preoții, călugării și mulțimea ce eră de față, moșul Gherontie a urcat drumul spre mănăstire pentru ultima dată.

După ce a fost așezat pe catafalc în Sf. Mănăstire călugării se perin-

dau la căpătâiul lui, înălțând rugăciuni sfinte.

A doua zi clopotele sunau mai tânguitor ca totdeauna. Pe cărările ce duc la mănăstire, urcau încet și gânditor bărbați și femei, ca să petreacă și ei la locul de odihnă, pe călugărul bătrân. Dar pe aceleași cărări se văd urcând mulți intelectuali din târgușorul Lăpuș. Printre aceștia se disting: Pretorul Todoran, judecătorul Barbieru, avocații, N. Leșe și I. Susa, abs. de teologie V. Pașca, dir. școlii primare Cristea etc.

În plânsul jalnic al clopotelor P. C. S. Laur. Curea cons. eparhial, I. Goron preotul catedralei, A. Scurtu diacon, delegații sf. Episcopii, însoțiți de Protopopul S. Gheție dela Lăpuș, Preoții: N. Gherman-Rohia, A. Man-Poiana-Porcului, Bot-Stoiceni, Gh. Todea-Borcut. I. Pinteasuciu-de-jos, precum și de călugării dela mănăstire, au oficiat, după rânduiala călugărească, prohodul căl. Gherontie.

La sfârșitul prohodului, cu un glas ce făcea să răsune toată infundătura de deal într'un ecou plăcut, a vorbit P. C. S. Laur. Curea așa de emoționant încât toată asistența a isbucnit în lacrimi cu hohote nestăpânite.

Părintele I. Goron a vorbit într'un mod cât se poate de amplu și clar despre: ce înseamnă a fi călugăr.

Prot. St. Gheție a adresat cuvinte de mângâiere către călugării rămași fără conducător, iar Pr. N. Gherman a arătat că mănăstirea a pierdut un om ce avea încă multe planuri frumoase de realizat.

Pretorul Todoran l-a prezintat pe călugărul Gherontie, așa cum l-a cunoscut, sub aspectul de preot și cel de om social. Tânărul N. Leșe, cu un dor ce promite a fi maestru a exprimat regretul tineretului după moșul ce era tânăr în acțiuni.

La urmă a vorbit căl. Jura, care după ce a pictat viața fostului stareț în culorile cele mai frumoase, exprimă cu durere adâncă plânsul și nemângâierea călugărilor.

Toți au vorbit frumos despre moșul Gherontie și el nu le-a dat niciun răspuns. Groparii l-au ridicat și, pe frânghii, l-au lăsat ușor în groapă.

S'a dus moșul Gherontie, s'a dus cu glas cu tot.

Fie-i țărâna ușoară!

I. B.

Noua Episcopie ortodoxă din Maramureș.

„Monitorul Oficial” din 24 Iulie a. c. publică următorul: Decret-Lege.

„Se înființează, pe ziua de 1 Iulie, episcopia ortodoxă română a Maramureșului, ca sufragana a Mitropoliei Bucovinei, care se va conduce după legile și normele în vigoare, aplicabile bisericii ortodoxe române.

Reședința acestei Episcopii este în orașul Sighet.

Această Episcopie cuprinde următoarele protopopiate, cu parohiile ce le compun în prezent și anume:

- Protopopiatul Sighet.
- Protopopiatul Baia-Mare, ambele acestea prin deslippinge dela Episcopia Vadului, Feleacului și Clujului;
- Protopopiatul Satu-Mare, prin deslippinge dela Episcopia Oradei. Clerul parohiilor din Episcopia Maramureșului rămâne retribuit de Stat ca și până în prezent.

Mitropolia Bucovinei ia asupra sa toate celelalte cheltuieli necesare înființării și funcționării noii Episcopii a Maramureșului până la 1 Aprilie 1938 când urmează a fi prevăzute în bugetul Statului.

Episcopii Oradei și a Vadului, Feleacului și Clujului sunt obligate a preda Episcopiei Maramureșului toată averea mobilă și imobilă, dată lor anterior prin legi sau decizii ministeriale și administrată provizoriu de ele.

unitatea sufletească a Maramureșului și prin ea rezistența Statului național. E ceva patologic în această revărsare de furie morală, pe care e greu s'o calificăm cum merită. Căci și elevii de liceu știu, că Maramureșul a fost ortodox din vremile cele mai vechi, că am avut acolo Episcopie cu o serie de ierarhi luptători, cari s'au împotrivit asaltului catolic al Vienei perfide dela 1700. Temelia este deci a noastră, iar Români scăpați de prigoana papistașă se întorc la matca Voevozilor de odinioară. Avem acolo zeci de mii de credincioși, cari trebuie ocrotiți. Oare episcopii uniaste dela *Oradea* și *Lugoj*, înfipte în ținuturi compact ortodoxe, au slujit unitatea sufletească a neamului, sau *sfărâmarea* ei? Căci și astăzi ele n'au mai mulți fideli, decât un protopopiat ortodox. Să se știe deci: ortodoxia este la ea acasă în Maramureș, și noua Episcopie o reintegrare în drepturile ei istorice. Ea va îndeplini acolo o misiune de deșteptare și apărare națională, pe care Statul n'a putut-o lăsa pe mâna unor vicari iredentiști, din serviciul Ordinului Alexandru Rusu, stigmatizat de Senatul României.

lată, de ce ne surprinde „dragostea” insultătoare a Unirii.

Zone de românizare. D-l profesor N. Iorga, a făcut, în calitate de președinte al „Comisiunii Monumentelor istorice” și al „Ligii Culturale”, un demers oficial pe lângă primăria municipiului Iași, prin care preconizează crearea zonelor de românizare în jurul sfintelor lăcașuri — ctitorii ale marilor noștri voevozi — din capitala Moldovei.

D-sa a cerut ca primăria Iașilor, printr'o atentă studiere a autorizațiilor de construcții și prin eventuale exproprieri, să ferească, pe o rază de 500 metri — lăcașurile românești

de rugăciune, de orice apropiere profanatoare.

În aceste zone să se ridice numai sediile asociațiilor de cultură națională și locuințe ale elementului băștinaș românesc.

Demersul este făcut în urma cunoscutelor rezoluțiuni adoptate de congresul general al Ligii Culturale, ținut acum câțiva timp la Iași, unde, după cum se știe, d-l profesor N. Iorga a expus această interesantă temă de renaționalizare a centrelor urbane înstrăinate.

Am dori ca aceeași intervenție să se facă și pentru bisericile din Ardeal, unde minoritarii orașelor sunt la fel de îndrăzneți și provocatori.

Nouii școli românești în Albania. Guvernul albanez, a aprobat ca pe lângă cele două școli primare românești ce funcționează în comunele Corcea și Sipsca, să se mai deschidă încă cinci școli cu limba de predare românească în comunele Moscopole, Lunca, Nicea, Graniova și Disnița. Peste cinci sute de elevi români vor urma la aceste șapte școli românești, întărindu-se astfel bazele unei sincere și reale colaborări între cele două țări prietene.

Rugăminte. Epitropia bisericii ort. din Valea-Largă, protopopiatul Luduș, roagă On. preoțime, ca aceia cari au primit apelul acestei parohii în vederea colectării unor sume pentru repararea caselor parohiale, publicat în „Renașterea” nr. 11 din 14 Martie a. c. și trimis și personal și au colectat ceva să binevoiască a ne trimite sumele colectate, pentru a putea începe lucrările de reparare.

Toată nădejdea ne este în On. preoțime căreia îi vom mulțumi, ia singură cunoaște mai bine situația în care se sbate preotul în parohiile sărace și periclitare și de sectarism cum este și parohia Valea-Largă.

Glume de prost gust. Ziarul *Patria* din Cluj reproduce cu plăcere dintr'o tipăritură brașoveană următoarea informație: „În Iugoslavia Sinodul a excomunicat din biserică

INFORMAȚIUNI

Știre personală. P. S. nostru Episcop *Nicolae* a părăsit reședința în ziua de 4 I. c. spre a-și face cura la băile din Sovata. De aici se va duce în comuna natală Arpătac, județul Trei scaune, pentru cercetarea și mângâierea părinților. La sfârșitul luni P. S. Sa se va înapoia la Cluj.

„Dragostea”, fraților. Ziarul „Unirea” dela Blaj intim-

pină înființarea Episcopiei Maramureșului cu un articol lung, de-o neînchipuiră violență. Cică noua Episcopie nu este nici mai mult nici mai puțin decât „o crimă națională” săvârșită pe furie de guvern, printr'o simplă decizie și în absența Regelui împotriva Bisericii greco-catolice. Și redactorii debitează sub acest titlu nătâng o ploaie de injurii grosolane la adresa ortodoxiei, care vrea să strice

11 miniștri. Iar la noi, în acelaș timp, sunt episcopi cari s'ar face șefi de cabinet la dl Valer Pop sau Vania Inculeț. Ne permitem să protestăm împotriva unor astfel de spirite vulgare. În Transilvania există un respect tradițional al cârjei arhieresti, ce nu poate fi diminuat de oarecari gazetărași inconștienți.

Cazul Arhiepiscopului Sapieha. S'a crezut că prin scrisoarea de scuze adresată președintelui Republicii de către arhiepiscopul Sapieha din Cracovia, conflictul grav dintre acesta și națiunea polonă s'a lichidat. Profundă eroare. După ședința extraordinară a Parlamentului, convocat spre a vesteji provocațiunea arhiep. Sapieha, un mare număr de deputați au organizat o manifestație publică în fața Primăriei, cerându-se secularizarea catedralei Wawel, unde se odihnește trupul mareșalului Pilsudsky și revizuirea Concordatului, care să restrângă drepturile bisericii catolice. În acest sens deputații vor prezenta un proiect de lege în sesiunea din toamnă. Arhiepiscopul Sapieha a fost trimis într'un concediu forțat, fără termen, ceea ce se echivalează cu înlăturarea lui din scaun.

Prin urmare, conflictul se adâncește din pricina papismului concordatar. Este vechea racilă, ce tulbură statele căzute în lațul perfid al Vaticanului.

Ura catolică. Parohia ortodoxă din Tulgheș, județul Ciuc hotărând zidirea unei biserici, a cerut primăriei să-i dea gratuit 1500 m. c. material lemnos din pădurile sale. Cererea eră cu atât mai îndreptățită, cu cât aceeaș favoare s'a acordat uniților, papistașilor și ovreilor. Consiliul comunal eră dispus să îplinească cererea. S'a opus însă energic un singur membru: preotul unit T. Branea, care invocă un motiv teribil, anume că parohia n'ar fi fost înființată în mod legal. Pe când acelaș preot n-a refuzat deloc să voteze ajutoare pentru biserică ungurească și chiar sinagoga ovreiască. Este un record de ură catolică, ce nu poate fi îndeajuns stigmatizată de orice bun român. O semnalăm aici, numai spre a se vedea cât de mult pervertește școala catolică sufletul unor preoți, cari ar trebui să-și iubească frații de acelaș sânge.

Zidirea bisericii din Lunca-Murășului. Comitetul de construcție al bisericii ortodoxe române din Lunca Murășului, jud. Turda, roagă toate oficiile parohiale din Eparhie a ne trimite costul celor 10 bucăți ilustrate expediate cu Nr. 1/1936, expirând de mult termenul. — Pentru orice sumă trimisă primiți mulțumirile noastre. Pentru comitet: *Iacob Bratu*, paroh.

Cerc preoțesc la Dej. În cadrele cercului preoțesc, ținut în ziua de Sf. Ilie la Dej s'a făcut și organizarea soc. „Oastea Domnului“ de pe Valca Someșului. Dimineața la ora 8 s'a oficiat Utrenia și Sf. Liturghie în sobor de preoți: Prot. Z. Manu, pâr. I. Budu, T. Ciceu și D.

Ivan. La priceasnă a predicat pâr. protopop Manu, arătând legătura ce-a existat totdeauna între biserică și popor și documentând că numai această armonie poate să ne ducă la izbândă.

La ora 11 se face procesiune la sala prefecturii. Aici pâr. prot. Z. Manu deschide ședința bineventând pe ostașii Domnului.

Au vorbit mai mulți frați, iar dintre preoți au vorbit: pâr. I. Budu-Ocna-Dej despre Credință și fapte și pâr. T. Ciceu-Vad despre Smerenie și Mândrie.

Se procedează apoi la organizarea pe centre conform statutelor, ceea ce s'a putut face numai datorită energiei domnului protopop, mulți ostași refuzând a primi statutele.

S'au cântat câteva cântece frumoase și s'au recitat poezii. La ora 4 adunarea s'a sfârșit.

Problema Palestinei. Presa din Capitală desbate pe larg problema împărțirii Palestinei între Arabi și Ovrei, după planul elaborat de guvernul britanic. O serie de fruntași ai țării răspunzând unui chestionar al ziarului Curentul, opinează, că România trebuie să intervină la Geneva pentru constituirea unei Palestine evrești cât mai întinse, spre a înlesni emigrarea indezirabililor dela noi. Alții propun desemnarea unor colonii mari nelocuite, spre a cuprinde pe toți evreii din lume. Marele apostol al neamului, d-l prof. Nicolae Iorga, răspunde plin de ironie amară, în chipul următor:

„Părerea mea este că Palestina trebuie conservată pentru elementul românesc, care nu mai are loc în însăși țara sa.

„Cu puterea imaginației, eu văd astfel, pe lângă un Iași, un Botoșani, un Hârlău și alte orașe și orașele în care tot centrul este o Asie, puțințel plecată doar, cu un occidentalism de contrabandă, pe când în margine vegetează rămășițele unei populațiuni odinioară înfloritoare, — un Ierusalim, un Nazareth, un Hebron, în care s'ar răsfăța, în jurul bisericilor, clădite pe locul palmei Mântuitorului, un element românesc bogat, activ, fericit, având în mână toată industria și tot comerțul, iar la margine ar sta acolo, în Palestina, elementul istoric eveesc așa cum stau ai mei acuma, în mahalalele care le-au fost lăsate numai ca să moară“...

„În concluzie, d-l Victor Antonescu, raportorul comisiunii mandatorilor, să ceară la Geneva, Palestina, ca să facem noi acolo, cu elementul indigen, ceea ce au făcut evreii la noi cu elementul indigen al nostru“.

A apărut: Euhologiu (Molitvelnic) bogat. Ed. Tip. Cărților bisericesti. Prețul broșat 550 Lei.

De vânzare la Librăria Eparhială.

În atenția părinților cari au copii orbi. În Așezământul pentru ocrotirea orbilor din Cluj, Calea Regele Carol II, Nr. 25, se primesc pentru educație și învățământ copii orbi (numai băieți) în etate de 7—12 ani, educabili și sănătoși. Cererile timbrate legal, însoțite de actul de naștere, certificatul medical și certificatul de paupertate (sărăcie), se adresează Așezământului pentru ocrotirea orbilor din Cluj, Calea Regele Carol II, Nr. 25.

Consiliul eparhial ort. rom. Cluj.

Semiburse pentru studenții Academiei noastre teologice din Cluj. *Prea Cucericii noștri preoți sunt invitați să aducă la cunoștința tinerilor doritori să se înscrie în anul I. al Academiei teologice din Cluj, că avem 10 semiburse de câte 4000 Lei (egale cu jumătate din taxa pentru întreținerea în internat), pe cari le vom acorda tinerilor cari au obținut diploma de bacalaureat sau de seminar cel puțin cu nota „bine“.*

Cererile de primire în Academia teologică vor fi înaintate, cu documentele necesare, Consiliului eparhial până la 10 Septembrie a. c.

Consiliul eparhial.

Nr. 5415/1937.

Ordin Circular.

În legătură cu circulara noastră Nr. 5277/1936, spre știre și conformare aducem la cunoștința organelor parohiale și protopopești, că Ministerul Cultelor și Artelor prin adresele sale Nrii 14.093 din 6/VII a. c. și 16.725 din 22/VII a. c., a dispus, ca pictarea bisericilor din viitor are să se facă în conformitate cu dispozițiunile din Legea pentru încurajarea artelor plastice, publicată în Monitorul Oficial Nr. 54 din Martie a. c. și cu ale Regulamentului acestei Legi, publicat în Monitorul Oficial Nr. 144 die 26/VI a. c. și numai prin pictori și zugravi autorizați de Minister. Tabloul acestora se găsește la Consiliul eparhial. Pictorii bisericesti autorizați de Minister, au dreptul a concura și lucră la pictarea ori cărei biserici din întreaga țară, dacă aparțin confesiunii acelei biserici.

Zugravii bisericesti autorizați de Minister, au dreptul a concura și lucră la pictarea bisericilor din parohiile rurale, până la valoarea de

Nr. 5587/937.

CIRCULARĂ

Îndemnăm preoții și bunii creștini ortodocși a înscrie copilele lor la școalele Societății Ortodoxe Naționale a Femeilor Române, care are următoarele școli secundare:

București. Internat și Externat Str. Principatele Unite 63 și Externatul Zoe Râmniceanu Calea Moșilor 148.

Galați. Internat și Externat Str. General Berthelot 77.

Craiova. Internat și Externat Str. Brestei 30.

Lei 30.000, iar numai sub controlul și răspunderea unui pictor bisericesc autorizat delegat de Comisia specială de calificare, au dreptul a face lucrări până la orice sumă la bisericile din parohiile rurale, și până la suma de 300.000 Lei, la bisericile din parohiile urbane.

Legitimațiile definitive pe formulare tipărite special, se vor elibera de Minister, atât pictorilor autorizați cât și zugravilor autorizați, în luna Octombrie 1937.

Invităm pe D-nii pictori-icongrafi de pe teritoriul Eparhiei noastre, ca întrucât nu sunt încă în posesiunea autorizației ministeriale menționate să și-o câștige.

Cluj, din ședința Consiliului eparhial dela 29 Iulie 1937.

Consiliul eparhial.

Nr. 3859/1937.

Comunicat.

Adunarea noastră eparhială în ședința sa din 1 Iunie a. c. a adus următoarea hotărâre: Absolvenții Academiei teologice, cari vor primi să servească cinci ani în parohiile mai sărace, cari nu se pot întregi prin concurs din lipsă de candidați, vor primi dreptul de a candida sau a fi transferați în parohii de clasă mai înaltă, decât acelea, la cari au dreptul să candideze, fără a mai fi supuși examenului de promovare.

Aducem aceste la cunoștința celor interesați cu îndrumarea ca să-și facă cereri în sensul celor de mai sus către Consiliul nostru eparhial de unde li se vor da toate lămuririle cuvenite. Deocamdată însemnăm câteva din asemenea parohii: Moș-Valea-Barnei și Orăști în prot. Lupșa, Straja, Scind-Frâsinet, Rișca II, și Dânc în prot. Huedin, Corna în prot. Abrud, Cristești și Cheia-Râmnețului în prot. Aiud, Crăești și Tureni în prot. Turda, Iernut în prot. Luduș, Strâmtura și Borșa III în prot. Maramureș, Jurtelec și Buciumi în prot. Unguraș.

Cluj, la 4 August 1937.

Consiliul eparhial.

Școala	Internă		Semi-Internă		Externă		Piano	
	Taxă curentă 1937-38 Lei	Pt. fiica de preot Lei	Taxă curentă Lei	Pt. fiica de preot Lei	Taxă curentă Lei	Pt. fiica de preot Lei	Taxă curentă Lei	Pt. fiica de preot Lei
C. Primar	18000	14000	11000	9000	5000	4000	4000	3000
C. Secundar I.—IV.	25000	20000	15000	13000	10000	8000	5000	4000
C. Secundar V.—VIII.	26000	26000	15000	13000	12000	10000	6000	5000
Taxa de înscriere	1360	1360	840	840	620	620	—	—

Cluj, la 4 August 1937.

Consiliul eparhial

